

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Daabs-Pagten. I Anledning af S. T. Hr. Stiftsprovst Clausens Barne-Daab og offentlige Erklæring

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_501A-txt-shoot-idm168.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dog, det være hermed, som det vil, saa maatte det Afslag paa vor Bøn, som det Høikongelig-Danske Cancelli, efter *Geistlige* Vedkommendes *Erklæring*, gav, afnøde mig en anden Adfærd, da det var og er mit alvorlige Forsæt, med al den Eftergivenhed og Langsomhed, jeg tør, men ogsaa med al den Urokkelighed og Udholdenhed, jeg kan vise, at værne om den ægte, gamle Christne Tro, jeg selv bekjendte, da jeg bekræftedes i min Daabs-Pagt og kaldtes til at stride og lide for, da jeg indviedes til det hellige Lære-Embedet. For længe siden har jeg sagt og oftere gjentaget, hvad jo ogsaa er soleklart, at naar vi gammeldags Christne ikke skal tage vor Tro i Graven med os, da maa der enten igjen komme en saadan Orden i Stats-Kirken, at vor Tro kan nære og forplante sig der, eller vi maae gaae ud af den; men just fordi den sidste Udvei dog i Grunden altid staaer os aaben, naar vi have Sind til at betale den Told, der kan kræves, just derfor skal vi, naar Man ikke godvillig vil lade os fare, holde ud saalænge mueligt. Nu maatte vi derfor igjen prøve paa at faae Stats-Kirken, hvori Man nøder os til at blive, reformeret, det vil her sige: at sætte de gammeldags Christne i Besiddelse af den Troes-Frihed, Loven vel hjemler dem, men som de dog unægtelig i Grunden har mistet, hvor Præsterne *ikke* forrette *Sacramenterne* tilbørlig og ei ved Underviisning bestyrke og høitidelig bekræfte de Unge i deres *Daabs-Pagt*. At der nu i denne Henseende hersker en gruelig Forvirring, og at mange Sogne-Præster, under Raab paa Samvittigheds-Frihed, vitterlig eller uvitterlig, lægge et tungt Aag paa Samvittighederne hos de gammeldags Christne, der findes blandt deres Sogne-Folk, det er vistnok en bekjendt Sag, men da den høiere Geistlighed dog i den sidste Tid har benægtet det, saa er vi nødt til at oplyse det, og naar Man derfor hudfletter os som *Angivere*, da maae vi vel taale det, men ethvert fornuftigt Menneske indseer dog let, at naar Man nøder os til at blive i Stats-Kirken, og nøder os til at lade vore Børn døbe af *vedkommende Sogne-Præst*, vi da er saa spage som mueligt, naar vi bie med at klage, til Man f. Ex. virkelig forvansker Daabs-Pagten med et af vore egne Børn. Naar det altsaa er sandt, som jeg ingen Aarsag har til at tvivle paa, at en Sogne-Præst, og det Sogne-Præsten ved *Frue Kirke*, der skulde være et Mynster, Stifts-Provsten i Sælland, nys har døbt et Barn uden at ændse enten *Daabs-Pagten* eller *Faderens* Indvenøding, da er det mig vistnok meget *forklarligt*, men det beviser derfor ikke mindre klart, at vi gammeldags Christne er ilde stædt, hvor Man holder paa os men ei paa vor Tro.